

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 15 ianuarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, declarat de avocata Rodica Cojocar, în numele inculpatului

Carcea David XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>11.06.2019 – 15.01.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.02.2020 – 30.06.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>27.10.2020 – 25.11.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 15 ianuarie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Carcea David, în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Carcea David a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal la 6 luni închisoare și art. 349 alin. (1¹) Cod penal la 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 15.01.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 14.02.2019 până la 24.12.2019.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3852 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 10 aprilie 2018, aproximativ orele 23.50, inculpatul Carcea D., acționând intenționat, urmărind scopul aplicării violenței în familie față de mama sa Carcea M., în scopul impunerii voinței, aflându-se la domiciliul mamei sale, amplasat în XXXXXX, XXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, acționând cu intenție directă, în scopul impunerii voinței și intimidării, a solicitat de la mama sa bani, iar dacă solicitarea nu-i va fi îndeplinită, va incendia casa. Ultima, având sentimentul de frică și temere a fugit din casă. El, continuându-și acțiunile sale ilegale, în mod demonstrativ a incendiat un stog de strujeni de porumb din gospodărie de la care s-a aprins și a ars saraiul pentru animale care, în urma incendierii, a fost distrus, cauzând părții vătămate Carcea M. un prejudiciu material considerabil în cuantum de 10.000 lei.

Tot el, la 14 februarie 2019, în jurul orelor 15.00, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, intenționat, în mod ilegal și fără acordul proprietarului, prin încălcarea art. 29 din Constituția Republicii Moldova, conform căruia domiciliul și reședința sunt inviolabile, a pătruns în casa lui Cernoșapca V., situată în XXXXXX, XXXXXX, unde se mai afla și fiica ultimei Curicheru M., le-a numit cu cuvinte ofensatoare, le-a amenințat cu aplicarea violenței, după care i-a aplicat o lovitură cu palma în corpul lui Cernoșapca V. La solicitarea de a părăsi domiciliul, Carcea D. a refuzat, continuând să le amenințe cu aplicarea violenței fizice, iar domiciliul l-a părăsit după o oră, la intervenția poliției.

Tot el, la 14 februarie 2019, în jurul orelor 15.00, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, aflându-se în gospodăria lui Cernoșapca V., situat în XXXXXX, XXXXXX, având scopul sistării activității de serviciu a angajatului de poliție a Inspectoratului de poliție Sângerei, șef de post al Sectorului de poliție nr. 5 "Sângerei Noi", inspector principal Petrov I. care, fiind îmbrăcat în uniforma de serviciu, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, investiga cazul inițiat în baza înștiințării telefonice a lui Cernoșapca V., privind acțiunile de violare de domiciliu cu amenințarea de aplicare a violenței de către Carcea D., ultimul l-a înjurat și intimidat pe polițistul Petrov I., l-a amenințat cu răfuială fizică, după care a aplicat față de el și violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui.

Astfel, în procesul intimidării angajatului de poliție, Carcea D. i-a aplicat șefului de post Petrov I. trei lovituri puternice cu pumnul în corp, după care l-a apucat cu o mână puternic de gât. Apoi, la intervenirea grupei operative suplimentare a Inspectoratului de poliție Sângerei, Carcea D., manifestând în continuu un comportament violent și impulsiv, s-a opus escortării sale către automobilul de serviciu al poliției.

În rezultatul acțiunilor violente admise de Carcea D., angajatului Inspectoratului de poliție Sângerei, Petrov I. i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoze și excoriație gât pe dreapta, precum și a fost sistată activitatea acestuia pe un termen de circa 30 minute, când la intervenirea grupei operative suplimentare a Inspectoratului de poliție Sângerei, i-a fost înfrântă rezistența opusă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului pe art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței sau controlul personal asupra victimei, art. 179 alin. (2) Cod penal, ca pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei, art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcții de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (1) Cod penal se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 150 ore la 180 ore, sau cu închisoare pe un termen de până la 3 ani, la art. 349 alin. (1¹) Cod penal - cu amendă de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, la art. 179 alin. (2) Cod penal - cu amendă de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Totodată, instanța a statuat că, inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza F10.1 din 08.11.2017, a comis infracțiuni mai puțin grave, a fost anterior sancționat contravențional pentru fapte de vătămare a integrității corporale, injurie și huliganism nu prea grav, pe parcursul urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei s-a sustras de a se prezenta, fiind dispusă căutarea acestuia, cu schimbarea măsurii preventive în arest preventiv, a comis acte de violență în privința mamei sale și a colaboratorilor organelor de drept, nesupunându-se cerințelor acestora, concluzionând că în asemenea împrejurări corectarea și reeducarea lui este posibilă numai prin izolare de societate, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare în condițiile aplicării prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În același timp, părțile vătămate Cernoșapca V. și Curicheru M. au solicitat încetarea procesului pe episodul de violare de domiciliu în legătură cu faptul că s-au împăcat cu inculpatul.

Conform art. 229 alin. (1) și (2), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de

judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul.

Astfel, urmează a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 3852 lei, ori, acestea nu constituie o sumă impunătoare și nu va influența în mod substanțial asupra situației materiale a inculpatului.

3. Partea vătămată Carcea Maria a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelanta a invocat că inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, ci dimpotrivă, după săvârșirea faptelor incriminate, a devenit o persoană conștientă și responsabilă, pentru tot ceea ce face. Este unica persoană care are grijă de ea și o ajută cu cele necesare, mai mult, la moment este tată a unui copil din relația cu concubina sa Școlnic M., cu care intenționează să se căsătorească.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și să fie scutit de plata cheltuielilor judiciare în sumă de 3852 lei.

Apelantul a indicat că regretă că în urma acțiunilor lui a avut de suferit mama sa, că aceasta are nevoie de ajutorul lui și susținere permanentă, precum și concubina lui care i-a născut un fiu și care urmează să se căsătorească.

Totodată, aflându-se la moment în penitenciar nu dispune de bani pentru achitarea cheltuielilor judiciare. Mai mult, are obligația de a-și ajuta mama bolnavă și familia în care s-a născut un copil minor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, constatând ca fiind dovedite faptele săvârșite de inculpat și ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, i-a stabilit acestuia o pedeapsă în limitele sancțiunilor articolelor incriminate, cu respectarea prevederilor art. 70 alin. (3¹), 84 alin. (1) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nefiind admisă nicio eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului.

Ori, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, care fac parte din categoria celor mai puțin grave, de recunoașterea vinei prin conștientizarea pericolului faptelor comise, căința sinceră, comportarea acestuia după consumarea infracțiunii, că anterior nu a fost judecat, precum și de valorile sociale la care s-a atentat, și caracterul cinic al acțiunilor sale, prin care se denotă o insolentă vădită față de buna conviețuire socială și valorile ocrotite de legea penală, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar cu izolare de societate.

Potrivit art. 229 Cod alin. (1), (2) (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul.

Dispozițiile normelor procesuale menționate, raportate la circumstanțele cauzei, impun soluția de încasare din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 3852 lei.

Ori, a fost stabilit că suma cheltuielilor solicitate de acuzare rezultă din efectuarea expertizelor judiciare nr. 101837 A0463 din 10.12.2018, nr. 20193A0041 din 08.04.2019, nr. 201928P0062 din 15.02.2019 și fac parte din lista cheltuielilor care urmează a fi suportate de condamnat.

Totodată, nu a fost probat faptul că inculpatul se află într-o situație materială precară, astfel încât plata cheltuielilor de judecată să reprezinte sume colosale care ar atenta la existența normală a acestuia și a persoanelor care sunt la întreținerea lui.

5. Avocata Rodica Cojocar a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă, nonprivativă de libertate.

Recurenta a indicat că instanțele au dat o apreciere juridică corectă probelor administrate, însă nu și-au motivat necesitatea aplicării pedepsei cu închisoare, interpretând greșit prevederile art. 75 Cod penal, conform căror, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

Art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală obligă instanța de judecată să motiveze stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedeapsă, însă se atestă nemotivarea aplicării unei pedepse atât de aspre față de inculpat.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 402-410 CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 70 alin. (3¹), 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, în cazul care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, dar se află la evidența medicului narcolog cu diagnoza F10.1 din 08.11.2017, a comis infracțiuni mai puțin grave, a fost anterior sancționat contravențional pentru fapte de vătămare a integrității corporale, injurie și huliganism nu prea grav, pe parcursul urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei s-a sustras de a se prezenta, fiind dispusă căutarea acestuia, cu schimbarea măsurii preventive în arest preventiv, a comis acte de violență în privința mamei și a colaboratorilor organelor de drept nesupunându-se cerințelor acestora, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocata este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat

inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocata Rodica Cojocar, împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 15 ianuarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, în privința inculpatului Carcea David XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun